

Udateret

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Studerterforeningens (Seniorat)

FACTS

Document type:
Letter

Archive:
Mappe 146 nr. 6a

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Studentforeningens Festsal. I

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 146 Nr. 69

Denne forbindelse er at Linde mellem Studentforeningen og motiverne til mine billeder til Festsalen. Dette spørgsmål har Senioratet bedt mig besvare.

Maler Zahrtmann sagde engang: man skal ikke akkomre en blomsterase med malede blomster eller et akvarium med malede fisk. Efter dette bør man heller ikke male studenter på væggene i deres festsal.

Men lad os være, at man alligevel kunde det, da er det i hvert fald ingen nødvendighed at gøre det, og når man har ønsket billedets netop af mig til smykke for salen, da må jeg sige, at studenter vilde jeg under ingen omstændigheder indlade mig på at male, det ligger udenfor mit område, og minde Professor del Fjergen benytter motiver fra Studenternes verden og historie til udsmykning af festsalen i Studentergaarden, synes det mig så meget rimeligere, at her i deres anden festsal tager jeg på en ganske anden måde.

Studentene repræsenterer unge mennesker, og lægger på disse egenskaber ungdommen og det almen menneskelige, er så motiverne fra de gamle danske folkeviser, som behandler unge menneskers forhold til noget af det dybeste og højeste her i menneskeverdenen, nemlig kærligheden og dens modstykke, egenkærligheden i alle netop passende i Studenternes festsal, så meget mere som studenten i kraft af sin grønne og viden bør kunde de almene skatte vort land gæmmer fra gammel tid i de så pættede skønne folkeviser, så de burde være alles øje, alles glæde.

Det er derfor trylleviser jeg har valgt, for at der kunde blive god forbindelse mellem billederne indbyrdes, og de viser forskellige sider af det samme, af kærligheden. Vi ser egenkærligheden i skæbne af midderen som sejlt i tryllekammer søger at lokke jomfruen, som inde i lertid ved snildhed nærer voldsmanden. Vi ser sødme kærlighed

Studentforeningens Festsal. II

Forestillet i billedet med kongedatteren der kysser sine til hest og ravn
forvandlede brødre, efter at disse sammen med den tredje brøder i
menneskehelikopter har frelst hende fra en umenneskelig nebotunge,
der havde ægtet hende, og hendes kys frier dem fra dyrehammen.

Vi ser den algtubehjerte ungersvend, som trods Moderens råd drøber sin
søtte i hindeham? Vidste jeg dette?

Vi ser den vilde eltkori hos jomfruen der ved nat lover tre Jammers
guld og grønne skove for hans favntag, men ved dagens lys springer
i græsset som en orm. Da Jammers eltker hende, og trods hendes åbenbare
dyrestekkelige kysser hende, vinder det edle i hende overhånd, og dyre-
hammen sprænges. Et skønt billede på det menneskelige sjæle, ved kys-
hedens magt.

Jeg kunde ønsket, at det sidste billede var kommet med, det dybeste og
mest grøbende, men af dekorative grunde har jeg ment at måtte fortrække de andre.
Det er billedet med ridderen som efterstræber jomfruen i alle de skikkelser
bag hvilke sedmoderen dölger hende, sidst i fagleham, men det
lykkes ham ikke før end han giver sit hjerte, sig selv, overvinder
al egenkærlighed og byder falken brønden, han skærer af sit eget
brøst. Skulde sådanne motiver være upassende for blomsten af
Danmarks ungdom, de der netop bør kende dem for at kunne
dele ud af dem til alle.